

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1911

ΑΡΙΘ. 24

‘ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
Γ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (ΣΤΟΣ ΠΑΠΠΟΥ)

ΤΗΛΕΦ. 23-616

Απόκομμα **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ**

Χρονολογία **13. ΜΑΡ. 1934**

ΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ»

‘Η «Πάπισσα ‘Ιωάννα» και ο ‘Εμμανουήλ Ροΐδης

ΠΩΣ ΑΦΩΡΙΣΘΗ ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗΝ ΑΥΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

3ον

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Στην ‘Ιταλία μία νέα και όμοια γυναίκα, η Γιούθα, ύστερα από διάφορες περιπέτειες, ύπανδρεύθη ένα καλόγηρο, ‘Ελληνα την καταγωγή. Το έρωτευμένο ζευγάρι περνάει τον καιρό του ήσυχά κι ευτυχισμένα. ‘Αλλά κάποια μέρα ο καλόγηρος άποστέλλεται να κατηχήση τους Σάξωνας. Το ταξίδι είνε μακρινό. Μαζόν με τον άνδρα της πηγαίνει κι η Γιούθα. ‘Εκείνος σήην προσπαθείά τον να διδάξη τον χριστιανισμό θ-φίσταται τά πάνδεινα. Τού νό-

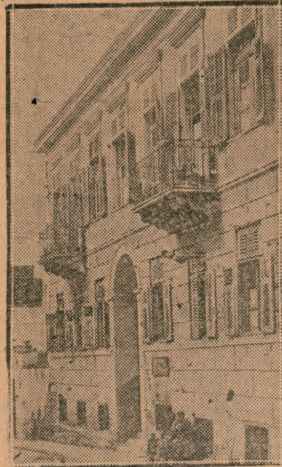
βον τή μήτη και τ’ αδιά και του βγάλουν το δεξι μάτι. Τέλος δύο στρατιώται παίρνουν την γυναίκα του, την οποίαν βιάζουν μπρός στα μάτια του. ‘Υστερα από ένnea μήνες έγεννήθη η ‘Ιωάννα...

Την «Πάπισσαν ‘Ιωάνναν» Ροΐδης την παρακολουθεί από την πρώτην ημέρα του βίου της. Δεν άφίνει καμία λεπτομέρεια χωρίς να την σχολιάση με την χαρακτηριστική του ειρωνεία. ‘Αναφέρει ότι μόλις έγεννήθη η μέλλουσα Πάπισσα ο πατέρας της—ή καλύτερα ο σύζυγος της μητέ-

ρας της, διότι όπως είδαμε η Γιούθα, ύστερα από το «άτύχημα» του άνδρός της, δέν μπορούσε να τεκνοποιήση παρά μόνο με την γνωστή... επέμβαση των στρατιωτών—την έβάπτισεν «εις το ψυχρόν ρεύμα της Μείνης, όπου εβύθιζον και οι αυτόχθονες τά ξίφη» για να τά κάνουν σκληρότερα.

‘Από την βρεφική της ηλικία η ‘Ιωάννα έδειξεν ιδιαίτεραν ύπακοήν στους θρησκευτικούς κανόνες. Ποτέ τ’ετέρα και Παρασκευή δέν ήθελε να... βυζάξη «άλλ’ όσάκις προσέφερατό αυτή

ό μαστός κατά νηστήσιμον ημέραν, άπέστρεφε τους όφθαλμούς

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΟΠΟΥ ΑΠΕ-ΘΑΝΕΝ ο ‘Εμμανουήλ Ροΐδης. Πρόκειται περί παλαιού «άρχοντικού», το όποιον εύρίσκειται εις την δδόν ‘Αγίου Νικοδήμου.

μετά φρίκης». Λείψανα άγιων, σταυροί και κομπολόγια ήσαν αί πρώτες της άσχολίες! Πριν φύτρώσουν τά δόντια της ήξευρε να λέγη τό... «Πάτερ ήμών» άγγλικά, έλληνικά και λατινικά. Σε ηλικία πέντε χρόνων βοηθούσε τον πατέρα της στο άποστολικόν του έργο, κατηχούσα τά κοριτσάκια των Σαξώνων. ‘Όταν σε λίγο πέθανεν η μητέρα της, η ‘Ιωάννα άνεβασμένη στους ώμους του νεκροθάφτη, άπγγειλε τον έπικήδειο.

‘Αλλά ενώ με την πάροδο του χρόνου μεγάλωνε και η όμορφιά και η σοφία της ‘Ιωάννας, η ύγεία του πατέρα της έχειροτέρευσ.

Τά πόδια του έτρεμαν, η φωνή του έξασθενούσε και ματαίως άναβε κεριά στους άγιους να του δώσουν περισσότερα δύναμη. Τά χέρια του πολυπαθούς καλογήρου έτρεμαν τόσο πολύ, ώστε κάποια μέρα ενώ προσέφερε τό «σώμα του Σεντήρος εις την ήγουμένην του Μονστηρίου Βιτερφείλδης, την όραϊαν Γιόσαν, άντι να εισαγάγη αυτό εις τό ροδόχρου στόμα της παρθένου, άφηκε να καταπέση εις τά λευκά στήθη της τά όποία η δούλη του Θεού είχε πάντοτε γυμνά

κατόπιν ιδιαίτερας άδείας του Πάπα Σεργίου.

Τό σκάνδαλο ήτο μεγάλο και έγινεν άφορμή να θυμώσουν οι «μονάζουσα παρθένου» και να τον πετάξουν για πάντα από τό μοναστήρι.

‘Η συνέχεια της Ιστορίας είνε περιπετειώδης. Δεκαπέντε ημέρας περιπλανάτο ο άτυχής άπόστολος μαζί με την ‘Ιωάνναν εις τά δάση «διανυκτερεύον υπό τό φύλλωμα των δένδρων και συντρόφων βολάνους μετά των χοιρών της Βεσθαφίας».

Τέλος ο καλόγηρος έσοφίσθη τό έξής τέχνασμα:

—‘Εμπαινε στους πύργους των πλουσιών, εύλογούσε τους παρισταμένους, έδινε στους ύπνρέτες να φιλήσουν τό χέρι του και κατόπιν έβαζε την ‘Ιωάννα σ’ ένα τραπέζι. ‘Η παράσταση άρχιζε:

- Κόρη μου, τι είνε γλώσσα;
- Τό μαστίγιον του άέρος!
- Τι είνε άέρας;
- Τό στοιχείον της ζωής.
- Τι είνε ζωή;
- ‘Ηδονή για τους εύθυμίσμενους, και κόλασις για τους πταχούς!
- Σε τέτοιες έρωτήσεις έδινε την

πρωτοφανείς διά την Σοβιετικήν Ρωσίαν.

Σημαντικές έπιτυχίες έση-

ΙΝΙΚΑΣ της νέας Ρωσίας ά-έπικοινωνία της λεχούς με τον συνδιאלόγωνται τηλεφωνικώς Ι...

μείωσεν έσχάτως και η βιομηχανία. ‘Αρκει να αναφέρωμεν έν παράδειγμα: Κατά τάς αρχάς του 1933 η παραγωγή χυτοσιδήρου ήμερησίως μόλις έφτανε τάς 14 χιλ. τόννους. Τόν Δεκέμβριον του ίδιου έτους έδιδε καθημερινώς 24 χιλιάδες τόννους. ‘Η βιομηχανία των αυτοκινήτων και των τρακτέρ, η βιομηχανία γαιανθράκων και δ-

λοι γενικώς οι σπουδαιότεροι κλάδοι της μηχανουργίας όχι μόνον έξεπλήρωσαν τά προγράμματά τους αλλά και σημαντικώς τά υπερέβησαν.

Φυσική συνέπεια της βελτιώσεως οικονομικήσκαταστάσεως ήτο η άναπτέρωσις του φρονήματος του πληθυσμού και άκόμη περισσότερον μέσα στις γραμμές του έξεουσιάζοντος Κόμματος. ‘Ενα κύμα αίσιοδοξίας παρέσυρε τώρα κάθε διισταγμόν και άμφιβολίαν. Αι βιομηχανικαί έπιτυχίαι, και κυρίως η καλή έσοδεία, δέν έφαινόντο τυχαία. Εις αυτάς διαβλέπον πρωτίτως άποτέλεσμα των έπισταμένων ένεργειών της κυβερνήσεως. ‘Η έποχή των δυσχερειών υπεχώρησε πλέον όριστικώς. ‘Η άγροτική τάξις απέδειξε (σύμφωνα πάντα με την αίσιοδοξον αυτήν έκδοχήν) ότι έστράφη πλέον προς τον σοσιαλισμόν όριστικώς και άμετακλήτως. ‘Ο Στάλιν, ο άτσάλενος αυτός ‘Αρχηγός του κόμματος, ο όποιος δέν έχασε τό θάρρος και κατώρωσε να διατηρήση την πειθαρχία του κόμματος και στις δυσκολώτερες στιγμές του άγώνος, έδήλωσε πρό τινος προς τον ένταύθα άνταποκριτήν των «Τάξις της Νέας ‘Υόρκης» κ. Ντουράντι ότι τό άγροτικόν πρόβλημα έλύθη πλέον όριστικώς.

‘Υπό τάς συνθήκας αυτές της βελτιώσεως έσχάτως κατα- (Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

Η ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

ΤΟΥ ΕΝ ΜΟΣΚΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΓΡΗΓ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΥ